

Om christelig
stillhet skref i
enfaldighet då
capellanen wid
Nystads försam...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1749
Mellenius o. Peteché

National Library
of Sweden

Om Christelig Stillhet

Skref i ensaldighet

Då

Capellanen wid Nyssads församling/

Ärewürdige och Högwärdige Herren/

**Herr SAMUEL
MELLENIIUS,**

Samt

Äreborna och Dygderika Jungfrun/

**Jungfru MARIA
CHRISTINA
PETECHE,**

Ingingo med hwaraman et käre och Christeligt Äkta Förbund/ som i Göra
nämnt och Hederwärdt Folks närvaro skedde i Nyssad den Januari
år 1799.

CONTRAHENTERNAS

Förbundne tienare

Och

Broder

Ud / tryckt af J. H. KAMPÉ / Kongl. Acad. Boktr.

Obspråket sannas plår: i stilla wattu plåga:
 Och stora siffrar gå: till fanning bår man wåga:
 Ej flyttmaren wål kan: och herma sigels dygd/
 At sig till en tid ih. s. utgå hertats bygd.

Stidnt slukand' Dwalat gå / med ormar / etter
 Strakar /
 I hertats afgrund fritte / och lustats hermt thet
 Skakar:

Stidnt söfde Domaren plår wakna op och så /
 Och ingen sällhet fias / i själens rsta wå:

Wil sig en sångslad Träl dock lugn och ro inbilla:
 Han säger: thet är frid / och teer sig duns och stilla /
 I taal och årbörd all: storordig han ej är:
 Men öftror rypigt prat och wåsend sächta swår.

Med sike ee stillhets skien / tror hon sig wål behaga
 Båd' Gud och Wemiskiom / och harnicket intaga:
 Th hertats stygga grund kan han ej wårse bli:
 För bländad dygdskien sit duså frymtet.

Et annat slag än gies / som frymton modigt lastar /
 Samt stillhets täcket bort til låga kofor kastar:
 Ja / dömmar sällhet all uhr en beleswad world /
 För i thes ställe in en fräcker frihets stård.

Fullföljer så sin dom / och fritte på plåken hämtar /
 Thet hertats foster stygga: thet heter blort man skämtar:
 Man är ej *Philosoph* ej *Wurm* och ej *redant* /
 Nej / heller heter thet beleswat och galant.

Thet bår ej achtas / fast än mun och läppar spruta
 Hett gift uhr hertats giöl / med ulswar måst man tiuta.
 At *Later* *miner* all / the frija fritte och fräckt /
 Elit *Ala mode* är i thenna frija Slächt.

Thet

Thee minsta smolet och här straff hurrigt *revangeras.*
Hvad larm i lägret blir / om man ej rätt *rangeras?*
Hvad hiskligt slammer är om klingand' rostig mull?
Hvar vil til *staten* sin höras ha listor full.

Hvad hyppigt tidsfördrif med dans med spel och lekar /
Med fräckt et raseri och tusend myns och smekar /
Sees ej i thessa flock? alt heter dock *bonett,*
Skönt menlöst blod här får sin stöt på många sätt.

Skönt med et fagert sken nu många stillhet härma
Och flere theremot / i hyppig yrso swärma;
Så står doch thessa dygd uti thes fulla glants /
Och pryder wännen sin med ädra heders frantz.

Then rätta stillhet fins / när man Guds Lamb har funnit /
Och til thes hälsobrun / the helga sären hunnit /
Så af frä sondsens skuld och straff och wälde man
Sig feet i them helt fri / och nögd thet hwila kan.

O! hwad et lustigt lugn så blir i själ och sinne!
Rättfärdighetens Sol hon lyser stelf thesinne.
Guds frid är sköld och borg / som alt förwarar grant /
Och Andan hwilar thet til Aterlösning's pant.

Så dödas wäldigt och the stygga hiertats drakar
The onda lustar all / mot them i strid man wakar
I Lambsens döds kraft stads: Si! ja blir själens bo /
Hj Lambsens bonting / thet thes stillhet wäl kan gro.

Hon merkar sedan strax utwärtens wandel stilla /
I ord och gierning all / om thet går wäl ell' illa.
Hon gör at wi i nöd rätt wänta på war Gud *
Och at i medgång ej hörs högmod's stälta liud.

Hon står alt snodigt skämt / och allan hyppig gra:
Hon ler at härtra mun / hand och fötter styra;
Men wän-och lustighet hon wisar hwar och en /
Och är i alt thes stick med allwar kyss och reen.

Hon twisslar icke dierst om rikedom och ära:
The's största heder är / at Jesu kors så bära.
Kort sagt: i alt hon har sit Lamb til förskrift /
Och följer thet helt nögd i andans stilla drift.

Hon har ock löfte fast om hielp i alla nöder / **
På hoppets anklar hon sig helt frimodigt stöder;
Så Gud / som all thes wärck wil stilla föra ut /
Stelf hielper henne wist i alt til härligt slut.

Slit Jannas ock i dag uppå the twänne tälta /
Som nu hwatannan hand och hierta kärligt räcka /
The ungdoms wäkten sin at stillhet offrat opp /
Och ämna henne än sit hela lefnads löpp.

Th niuta redan the och stillhets fruchter söta;
Them nya nöjen nu af himlen mände möta /
I heligt ädra stånd / thet En them andra är
Til lustig ro och hielp inunder alt besvär.

Men

* Psal. 62. v. 2.

** Esa. 30. v. 15.

Men värda Pär! at än Er stillhets dygd berömma/
Thet lären I med mig för helt onödigt dömma.
Nog af / jag prisar thet Gud til Er stillhet sedt/
Dch hulpit alt härtils / samt nåd på nåd betedt!

Nog af / thet prisar jag: Wår Brudgum han är worden
Et prof af Guds försorg / för wårnsdös hoop på jorden.
Gud honom tagit upp och insatt för sin hiord /
At uti stillhet sann / fritt föra liffens ord.

An må ock prisas thet: wår Brud Hunsåhra blifwit
At wårdig Herrans Präst thes stillhet thet bedrifwit
Nu prisar bågge Trå / i stillhet priser Gud!
Thet är en Broders Råd: Thet är Guds eget bud.

Men kommer hit! jag än Er Brudeskatt nu skäncker/
Skönt han ej klingar högt / ej eller prächtig bläncker.
Min skänck är önska Er / then ädla stillhet sann/
Hwarom jag skrifwit här enfaldigt som jag kan.

Guds Lamb Immanuel Er städse wårse / hugna!
Befalle forge storm i Edert Bo helt lugna!
Guds Anda nöje Er i mot och med mång' år /
Dch stillhets kranzen täck bepryde Er grå hår.

At I för Lambens Thron sidst bären liffens krona /
Then wi här wånte på med stillhet uti trona /
Wårt stilla Lamb med tig och råslig stilla gide
Dch sidst i ewigt lugn och härlig hwilo för!!!

